

ZÁKEŘNÍ ZÁPADNÍ SPOJENCI A STALINOVO ZMAŘENÍ OPERACE „NEMYSLITELNÉ“ SNAHA USA UKRÁST SSSR DEN VÍTĚZSTVÍ A ZAČÁTEK STUDENÉ VÁLKY

- CZ24 News | 29. dubna 2023

Zákeřní „spojenci“ - Churchill, Truman, Patton - chtěli zlikvidovat Sovětský svaz.

Je obtížné najít v uplynulém století politika, který by se rovnal Churchillovi ve schopnosti ohromovat jak cizince, tak i své vlastní. Ale obzvláště úspěšný byl budoucí „sir“ Winston, pokud jde o farizejství a intriky ohledně Sovětského svazu.

PRESIDENT TRUMAN GREETING GENERAL PATTON IN THE UNITED STATES, JUNE 1945

Churchill přikázal uložení zabavených německých zbraní s ohledem na jejich možné použití proti Sovětskému svazu a rozmísťoval kapitulující vojáky a důstojníky Wehrmachtu provizorně ve Šlesvicku-Holštýnsku a v jižním Dánsku. To vše se zřetelem k plánovanému zákeřnému podniku, který britský vůdce zamýšlel. Britové brali pod svou ochranou německé jednotky, které se vzdaly bez odporu, a posílali je do jižního Dánska a Šlesvicko-Holštýnska. Celkem tak bylo rozmístěno asi 15 německých divizí. Zbraně byly uloženy a personál byl cvičený pro budoucí boje. Na konci března a začátkem dubna Churchill vydal centrále rozkaz připravit operaci „Nemyslitelné“ - napadení Sovětského svazu za účasti USA, Anglie, Kanady, polských sborů a 10 - 12 německých divizí. Třetí světová válka měla vypuknout 1. července 1945.

V jejich plánu byl jasně řečeno: sovětsí vojáci v té době budou unaveni, zbraně, jež byly používány v bojích v Evropě, opotřebované a zásoby potravin a léků vyčerpány. Proto nebude těžké je vrátit zpět do předválečných hranic a donutit Stalina odstoupit. SSSR čekala změna státního systému a rozdělení. Jako zastrašení mělo proběhnout bombardování některých velkých měst, zejména Moskvy. Tu podle plánů Britů čekal osud Drážďan, jež byly, jak známo, spojeneckými letouny srovnány se zemí.

Americký generál Patton velící tankové brigádě přímo uvedl, že se nezastaví na demarkační linii podél Labe dohodnuté v Jaltě, a půjde dál. Na Polsko, odtud na Ukrajinu a Bělorusko - a tak dále až do Stalingradu. A dokončí válku tam, kde ji neměl čas a možnost dokončit Hitler. O Rusech mluvil vždy tak, že je třeba je zlikvidovat. Po válce byl Patton jmenován guvernérem Bavorska, ale brzy byl odvolán pro sympatie s nacisty.

Londýn dlouho popíral existenci takového plánu, ale před několika lety Angličané část svých archívů odtajnil a mezi dokumenty byly i listiny týkající se plánu "Nemyslitelné". Tady se už tedy nedá na nic vymlouvat...

Účast v operaci Nemyslitelné přijaly americké, britské a kanadské síly, polský expediční korpus a 10 - 12 německých divizí. Ty, co byly ponechány nerozpuštěné a po měsíce školeny anglickými instruktory.

Eisenhower ve svých pamětech připustil, že druhá fronta už na konci února 1945 prakticky neexistovala: Němci ustupovali na východ bez odporu. Jejich taktika byla následující: udržovat, nakolik bude možné, pozice podél linie sovětsko-německé konfrontace tak dlouho, dokud se virtuální západní a skutečná východní fronta nestřetnou a americká a britská vojska jakoby převezmou od jednotek Wehrmachtu taktovku v odrazení „sovětské hrozby“ visící nad Evropou.

Churchill se v této době ve své korespondenci i telefonických rozhovorech snažil Roosevelta za každou cenu přesvědčit, aby Rusové nebyli vpuštěni do střední Evropy. To vysvětluje skutečnost, proč bylo v tu dobu tak důležité dobytí Berlína.

Je třeba říci, že západní spojenci mohli na východ postupovat rychleji, než jak tomu ve skutečnosti bylo. Washington, pokud byl Roosevelt naživu, se z různých důvodů nesnažil spolupráci s Moskvou ukončit. Ale podle Churchilla "sovětský mouřenín udělal svou práci, a měl by být odstraněn".

Jalta skončila 11. února. V první polovině následujícího dne hosté odletěli domů. Na Krymu bylo mimochodem dohodnuto, že letectví tří mocností by se ve svých operacích mělo držet určitých linií rozdělení. Ale hned v noci z 12. na 13. února bombardéry západních spojenců setřely z tváře Země Drážďany a pak se prošly po hlavních podnicích v Československu i v budoucí sovětské okupační zóně Německa, aby se zdejší významné závody nedostaly k Rusům neporušené.

Drážďany po bombardování technologií „ohnivá smršť“. Totéž Anglosasové plánovali udělat s ruskými městy.

Dne 12. dubna (v den úmrtí Roosevelta – pozn. překl.) dostala americká velvyslanectví a státní a vojenské instituce nové Trumanovy instrukce: všechny dokumenty podepsané Rooseveltem nepodléhají splnění. Poté následoval příkaz zaujmout tvrdší postoj k Sovětskému svazu. 23. dubna pak Truman na shromáždění v Bílém domě řekl: „Dost, už nemáme zájem o spojení s Rusy, a může se stát, že nebudeme plnit s nimi podepsané dohody.“ Stanovil si cíl „dělat, jako by dohody z Jalty neexistovaly“.

Truman byl blízek tomu, aby neprodleně oznámil konec spolupráce s Moskvou na veřejnosti. Proti tomu však vystoupilo velení armády, s výjimkou generála Pattona, a tím narušilo „Nepředstavitelný“ plán. Měli totiž zájem o vstup Sovětského svazu do války s Japonskem. Jejich argumenty přednesené Trumanovi zněly: V případě, že Sovětský svaz nevystoupí do války s Japonskem na straně USA, pak Japonci přesunou na ostrovy Kwantungskou armádu a budou bojovat se stejným fanatismem, jako tomu bylo na Okinawě. V důsledku toho pak Američané ztratí jeden až dva miliony lidí.

Navíc občané Ameriky v té době většinou se Sovětským svazem sympatizovali. Viděli, jaké oběti Rusové přinesli pro všeobecné vítězství nad Hitlerem.

Navíc američtí vojáci, stejně jako jejich britští kolegové, chápali, že rozpoutat válku se Sovětským svazem je rozhodně snadnější než ji úspěšně dokončit. Riziko jim připadalo příliš velké – ohromující útok na Berlín vyvolal u Britů vystřízlivění. Závěr náčelníků štábu britských vojsk byl jednoznačný: blitzkrieg proti Rusům nevyjde a do dlouhé války se neodvažovali zapojit.

Operace NEMYSLITENÉ - plán západních „spojenců“ napadnout Sovětský svaz 1. července 1945 A rozpoutat 3. světovou válku.

Normální člověk nepochopí zradu toho, koho považoval za spojence a přítele. A přesto tomu tak bylo. Až v poslední době začali Angličané částečně zpřístupňovat archívy tohoto období, protože tu už není Sovětský svaz, kterého se obávali.

Tato informace byla dlouho uchovávána v tajnosti a na světlo světa přišla až v posledních letech. Jedná se o plán překvapivého útoku na SSSR hned v létě roku 1945, plán vypracovaný spojenci, jehož uskutečnění bylo zastaveno fakticky až v poslední chvíli.

Třetí světová válka měla začít 1. července 1945 překvapivým útokem spojených sil Anglosasů na sovětská vojska... Zatím o tom ještě málokdo ví, stejně tak i to, jakým způsobem Stalin dokázal překazit plán „pravděpodobných spojenců“, proč bylo nutné urychleně dobýt Berlín, proti komu britští instruktoři v dubnu 1945 cvičili nerozpuštěné německé divize, které se nechaly dobrovolně zajmout, proč byly s nelidskou krutostí zničeny Drážďany v únoru téhož roku a koho ve skutečnosti tím chtěli Anglosasové vyděsit.

Na začátku dubna 1945 před samotným koncem války Winston Churchill, ministerský předseda ruského „spojence“ Velké Británie, vydal příkaz náčelníkům svých štábů k vypracování operace překvapivého úderu na SSSR – operaci „Nemyslitelné“. Plán v rozsahu 29 stran mu byl předložen 22. května 1945.

Podle tohoto plánu měl být útok na SSSR proveden po vzoru Hitlera – nečekaným úderem. 1. července 1945 čtyřicet sedm anglických a amerických divizí bez jakéhokoli vyhlášení války měly uštědřit drtivou ránu naivním Rusům, kteří takovou nekonečnou podlost od svých spojenců naprosto neočekávali. Úder mělo podpořit 10 – 12 německých divizí, které „spojenci“ drželi nerozpuštěné v Šlesvicku-Holštýnsku a jižním Dánsku a které denně cvičili britští instruktoři: připravovali je k nové válce se SSSR. Podle plánů měla začít válka sjednocené západní civilizace proti Rusku a následného „křížového tažení“ se měly zúčastnit i další země, například Polsko a po té Maďarsko... Válka měla dovést k úplnému rozbití a kapitulaci SSSR. Konečným cílem bylo završit ji tam, kde to plánoval Hitler v plánu Barbarossa – na hranicích Archangelsk-Stalingrad.

Anglosasové se chystali zlomit Rusy terorem – totálním zničením velkých sovětských měst: Moskvy, Leningradu, Vladivostoku, Murmansku a dalších drtícími údery létajících pevností“. V ohnivých smrstích měly zahynout miliony Rusů, stejně jako byl zničen Hamburk, Drážďany, Tokio,... To se chystali učinit se svými „spojenci“. Tedy obvyklý obraz: nejodpornější zrada, krajní podlost a zvěrská krutost – to je vizitka západní civilizace a zvláště pak Anglosasů, kteří zabili nejvíce lidí v celé lidské historii.

Nicméně 29. června 1945, den před plánovaným začátkem nové války, Rudá armáda nečekaně změnila svoji dislokaci. To byla rozhodující událost, která otočila tok historie, a příkaz k útoku anglosaským vojskům nebyl vydán. Dobytí Berlína, který byl pokládán za nedobytný, ukázalo sílu sovětské armády a vojenští experti nepříteli se přiklonili k rozhodnutí SSSR nenapadnout. V čele Sovětského svazu totiž naštěstí stál Stalin.

Přitom vojenské námořnictvo Spojeného království a Spojených států měly tehdy vůči SSSR absolutní převahu.

V dubnu 1945 mezi spojenci panovala představa, že ruští vojáci jsou válkou vyčerpaní a vojenská technika na hranici funkčnosti. Jejich vojenští odborníci však byli nakonec velmi překvapeni silou sovětské armády, kterou demonstrovala při dobytí Berlína, jenž byl jimi považován za nedobytný.

Stalinovo rozhodnutí o útoku na Berlín na počátku května 1945 zabránilo třetí světové válce. To bylo nedávno potvrzeno i odtajněnými dokumenty. V opačném případě by byl Berlín vydán bez boje „spojencům“, a sjednocené síly celé Evropy a Severní Ameriky by pak udeřily na SSSR.

Avšak i po dobytí Berlína se plány na zrádný útok dále rozvíjely v plné rychlosti. Zastaveny byly až tehdy, když bylo zjištěno, že byly vyzrazeny a výpočty stratégů ukázaly, že bez nečekaného úderu by

SSSR nemohl být zničen. Existoval ještě jeden důležitý důvod, proč Američané vznesli vůči Britům námitky: potřebovali totiž SSSR, aby rozdrtil Kwantungskou armádu na Dálném východě, bez čehož by americké vítězství nad Japonskem bylo nejisté.

Stalin nebyl schopen zabránit druhé světové válce, ale podařilo se mu předejít té třetí.

Nyní se na Západě snaží vysvětlovat plán Churchilla jako „odpověď“ na „sovětskou hrozbu“, na Stalinovy snahy zmocnit se celé Evropy.

„Existovaly v té době v sovětském vedení plány útoku na pobřeží Atlantiku a dobytí britských ostrovů? Na tuto otázku je třeba odpovědět záporně. Potvrzuje to Sovětským svazem 23. června 1945 přijatý zákon o demobilizaci armády a námořnictva a jejich následné převedení do mírového stavu. Demobilizace začala 5. července 1945 a byla dokončena v roce 1948. **V září 1945 byla sovětská vojska stažena ze severního Norska, v listopadu z Československa, v dubnu 1946 z ostrova Bornholm (Dánsko) a v prosinci roku 1947 z Bulharska ...**

Vědělo sovětské vedení o britských válečných plánech proti Sovětskému svazu? Na tuto otázku je třeba odpovědět kladně... Nepřímo to potvrzuje i přední odborník na historii sovětských ozbrojených sil, profesor Edinburghské university D. Erickson. Podle něj znalost Churchillova plánu pomáhá vysvětlit, „proč se maršál Žukov náhle rozhodl v červnu 1945 přeskupit své síly; dostal rozkaz z Moskvy, aby posílil obranu a detailně studoval rozmístění vojsk západních spojenců. Nyní jsou důvody jasné: je očividné, že o Churchillově plánu se v Moskvě dozvěděli včas a stalinský generální štáb přijal vhodná opatření.“

Jak Stalin zabránil operaci „Nemyslitelné“, pomocí které chtěl západ rozpoutat 3. světovou válku

Za rozhodnutím ruské strany dobýt Berlín a dosáhnout demarkační čáry, jak bylo dohodnuto v Jaltě, byl nesmírně důležitý úkol – zabránit dobrodružství britského lídra uskutečnit plán „Nemyslitelné“, tedy přechod druhé světové války ve třetí. Pokud by k tomu došlo, obětí by bylo tisíckrát a tisíckrát více!

Berlínská operace byla reakcí na plán „Nemyslitelné“ a hrdinství ruských vojáků a důstojníků bylo varováním pro Churchilla a jeho spolupachatele. Politický scénář berlínské operace patřil Stalinovi. Generálním tvůrcem vojenské složky byl Georgij Žukov.

Wehrmacht zamýšlel vytvořit v ulicích Berlína druhý Stalingrad. Proti sovětským vojákům se stavěly oddíly esesáků z patnácti zemí. Kromě Němců tam působili norští, dánští, belgičtí, holandští, lucemburští a další nacisté.

Samozřejmě že bylo nutné donutit Němce přinést svůj podíl k oživení „spálené země“, kterou po sobě zanechali na okupovaných územích. Aby byly plně vykompenzovány ztráty a škody způsobené jen samotnému Rusku, nestačilo by k tomu veškeré národní bohatství Německa. V ruinách byla Ukrajina, Bělorusko a centrální oblasti Ruska. Němci vyhodili do vzduchu a zničili v délce 80 tisíc kilometrů železniční tratě, a dokonce i pražce zpřelámali. Všechny mosty strhli. A 80 tisíc km, to je více než všechny německé železnice před druhou světovou válkou dohromady.

Dokumenty, které byly podle pokynů Stalina připravovány na jaře 1945, nařizovaly, aby se k Německu přistupovalo jako k poraženému státu, přičemž německý lid byl zodpovědný za rozpoutání války. Ale... nikdo se nechystal tuto porážku chápat jako doživotní trest bez vyhlídky na slušnou budoucnost. Stalin realizoval tézi: hitlerové přicházejí a odcházejí, ale Německo, německý lid zůstává.

Bitva o Berlín splnila svůj politický, psychologický i vojenský účel. Útok na Berlín a instalace vlajky Vítězství nad Reichstagem nebyly samozřejmě jen symbolem nebo finálním akordem války. Tím méně propagandy. Pro armádu bylo zásadní vstoupit do doupěte nepřítele a tím vyznačil konec nejtěžší války v ruských dějinách. Odtud, z Berlína, tak to chápali vojáci, vyrazila fašistická šelma a přinesla nesmírný zármutek nejen sovětskému lidu, ale i národům Evropy a celého světa. Rudá armáda tam přišla, aby zahájila novou kapitolu v historii, v dějinách samotného Německa, v dějinách lidstva.

Jak spojenci chtěli ukrást Den vítězství Sovětskému svazu.

Když 7. května v Remeši přijali kapitulaci Němců. Toto ve skutečnosti separátní ujednání bylo součástí plánu „Nemyslitelné“. Bylo třeba, aby Němci kapitulovali pouze před západními spojenci a mohli se tak zúčastnit třetí světové války. Hitlerův nástupce Dönitz v té době řekl: „Ukončíme válku s Británií a Spojenými státy, protože ztratila svůj význam, ale budeme pokračovat ve válce se Sovětským svazem.“ Kapitulace v Remeši byla ve skutečnosti duchovním dítětem Churchilla a Dönitze. Dohoda o předání byla podepsána 7. května v 2:45.

„Kapitulace“ Německa v Remeši

Stálo nás hodně práce přinutit Trumana potvrdit kapitulaci v Berlíně, přesněji v Karlhorste 9. května za účasti SSSR a spojenců a dohodnout se na 9. květnu jako na Dni vítězství, neboť Churchill trval na tom, aby za den, kdy skončila válka, byl považován 7. květen.

Mimochodem v Remeši došlo k ještě jednomu podvodu. Text dohody o německé bezpodmínečné kapitulaci před spojenci schválila už před několika měsíci Jaltská konference a svými podpisy jej ztvdili Roosevelt, Churchill a Stalin. Ale Američané předstírali, že zapomněli na existenci tohoto dokumentu, který mimochodem ležel v sejfu náčelníka štábu Eisenhowera Smitha. Okolí Eisenhowera pod vedením tohoto Smitha sestavilo nový dokument, „očištěný“ od ustanovení z Jalty, která se spojencům nehodila. Zároveň byl tento dokument podepsán generálem Smithem jménem spojenců, ale Sovětský svaz nebyl dokonce ani zmíněn, jako by nebyl do války vůbec zapojen. Takový spektakl byl sehrán v Remeši! Dokument o kapitulaci pak byl předán Němcům dřív, než byl poslán do Moskvy.

Eisenhower a Montgomery se odmítli účastnit společného pochodu Vítězství v bývalém hlavním městě Říše, kde měli být spolu s Žukovem. Plánovaná přehlídka vítězství se sice v Berlíně uskutečnila, ale pouze za účasti maršála Žukova. Stalo se tak v červenci pětáctýřicátého. V Moskvě se, jak známo, Vítězná přehlídka konala 24. června.

USA nepovažovaly květen 1945 za konec války – naopak za její začátek proti SSSR.

Smrt Roosevelta způsobila téměř bleskovou změnu v americké politice. Ve svém posledním sdělení americkému kongresu (25. března 1945) prezident varoval: buď Američané při provádění rozhodnutí z Teheránu a Jalty převezmou odpovědnost za mezinárodní spolupráci, nebo budou odpovědní za

nový světový konflikt. Truman toto varování, tuto politickou závěť svého předchůdce vůbec nevzal v úvahu. V popředí měl nadále být – “Pax Americana”.

I když Truman věděl, že SSSR vstoupí do války s Japonskem – Stalin dokonce sdělil Spojeným státům přesné datum (8. srpen) – přesto dal příkaz, aby na Hirošimu byla svržena atomová bomba. Přitom to vůbec nebylo nutné, protože, Japonsko bylo rozhodnuto, že jakmile mu SSSR vyhlásí válku, bude kapitulovat. Truman však chtěl ukázat svou sílu, a proto vystavil Japonsko atomovému bombardování.

Když se vracel na křižníku “August” z Postupimské konference, dal Truman do USA Eisenhowerovi příkaz: připravit plán pro vedení atomové války proti SSSR.

Válka probíhala dál, neskončila v roce 1945, skutečně přerostla do třetí světové války, která byla vedena pouze jinými prostředky. Je třeba jen upřesnit. Plán “Nepředstavitelné” se neuskutečnil v podobě, jak jej vymyslel Churchill. Truman měl v této věci své vlastní plány. Byl přesvědčen, že konfrontace mezi USA a SSSR nekončí kapitulací Německa a Japonska. Je to jen začátek nové fáze boje. Nebylo náhodou, že poradce velvyslanectví v Moskvě, Kennan, když viděl, jak Moskvané slavili Den vítězství 9. května 1945 před americkým velvyslanectvím, řekl: „Jásají ... Myslí si, že válka skončila. Jenže skutečná válka teprve začíná.”

Ptali se Trumana: „Jak se studená válka liší od horké?” Odpověděl: „Je to tatáž válka, která je však vedena jinými prostředky.” A tak tomu bylo po všechny následující roky. Úkolem bylo vytlačit SSSR z pozic, na které se dostal. Byl splněn. Úkolem bylo dosáhnout degenerace lidí. Jak můžete vidět, tento úkol je prakticky splněn. Mimochodem Spojené státy vedly a vedou válku nejen s námi. Atomovou bombou vyhrožovali Číně, Indii... Ale jejich hlavním nepřítelem byl vždy samozřejmě SSSR.

Podle tvrzení amerických historiků, měl Eisenhower dvakrát na stole rozkaz k nanesení preventivního úderu proti SSSR. Podle jejich zákonů rozkaz vstoupí v platnost, pokud je podepsán všemi třemi náčelníky štábů – námořních, vzdušných i pozemních sil.

Byly tam dva podpisy, třetí chyběl.

A to jen proto, že vítězství nad SSSR by bylo podle jejich výpočtů dosaženo pouze v případě, že by během prvních 30 minut bylo zabito 65 milionů obyvatel země. Náčelník štábu pozemních vojsk však byl toho názoru, že to nelze zajistit...

ZDROJ: Leva-net Zpracoval: Vladimíra Vítová